

బాలమీత్ర

- వాసంతి మాఘపతు.

**క. నినదగు ఎవ్వరు చెప్పిన
ఖినింతనె వేగపడక ఖిరింపదగున్
గని కల్ల నిజము దెలిసిన
మనుజుడపో నీతిపరుడు మహిలో సుమతి.**

ఖినింతనె = ఖినిన వెంటనే;
వేగపడక = తొందర పడకుండా;
ఖిరింపదగున్ = ఆలోచించవలయును;
గని = చూచి;
కల్ల = అబద్ధము;

అర్థం: ఎవ్వరు చెప్పిన ఖిషయమైనా ఖినవచ్చ. కానీ, ఖినిన వెంటనే తొందరపడకుండా, అందులో నిజమెంతో, అబద్ధమెంతో తెలిసికొనిన వాడే న్యాయము తెలిసినవాడు.

సూక్తి: కలసి ఉంటే కలదు సుఖము.

అర్థం: ఐక్యమత్యము (కలసికట్టుగా ఉండడము) ఎంతో బలాన్నిస్తుంది. ఆంగ్లేయులు భారతదేశమును ఆక్రమించుకొనుటకు - భారతదేశములోని రాజులలో ఐక్యమత్యము లోపించడమే కారణము. తమ తమ స్వార్థముకొఱకు ఎంతో విలువైన సమాచారమును విదేశీయులకు అందజేసి, ఎదులేపారి పతనమునకు, తమపరి పారి పతనమునకు కారణమైనారస్వది మనకు తెలిసిన ఖిషయమే కదా!

నీవై రాముడండ్రు, నీవై రహీమండ్రు,
కీస్తు సివెగాదె, ఆస్తికులకు
పేరుమార్చి పిలువ పెస్తిధి మారునా
అన్నవరములోని ఆదిదేవ!

ఖిద్యుత్తు అవసరార్థము పంకా తిరగడానికిగానో,
ఖిద్యుద్దీపము వెలుగుటకుగానో, దూరదర్శిని
పరికరము పనిచేయుటకుగానో ఉపయోగపడుతుంది.

అటులనే జనుల అవసరార్థము భగవంతుడు ఎన్నో విధములుగా ఆవిర్భవిస్తాడు. ఆర్థము చేసుకొనేవారికి రాముడైనా, అల్లారైనా, కీస్తు అయినా ఆ భగవంతుని అవతారములే.

ఈ ఖిషయమునే దేహపటల్లి వెంకటకృష్ణశాస్త్రిగారు వారి మాటల్లో సారాయణ సారాయణ అల్లా అల్లా మా పాలిట తండ్రీ నీ పిల్లల మేమెల్లా' అన్నారు.

పదమేంటో చెప్పుకోండి!

కింద ఇచ్చిన ఆధారములనుపయోగించి పదమేంటో చెప్పుకోండి!

- ఇది 4 అక్షరముల (ఒక వ్యక్తి) పేరు.
- రామాయణములో రామునికి ఆప్తుడు.
- దుష్యంతుడు, శకుంతల యొక్క పుతుండు.

ఏమిటా పేరు?

- ఇది 2 అక్షరముల పదము, నక్షత్రము.

2. బృహస్పతికి అర్థాంగి.

3. అంగదుని తల్లి.

ఏమిటా పదము?

(సమాధానములు వచ్చే సంచికలో)

గత సంచికలోని సమాధానం చెప్పగలరా?

సమాధానములు.

- కళ్ళ నులుషం, కళ్ళ రుద్దుకోవడం, నిద్యాపోవడం.
- శీంఘరామాయణములో నున్నది, శీం మహా భారతములో లేనిది వానరసేన.

● పణ్ణున్న నోరు లేనిది ఏమిటి?

→ దువ్వెన, రంపం.

● గుణత్వయం అంటే తెలుసా?

→ సత్యగుణము, రజోగుణము, తమోగుణము

అవివేకము

ఒక ఊర్లో ఒక నాస్తికుడుండేవాడు. దేవుని నమ్మకపోతే పోయాడుగాని, పృతివిషయములోనూ దేవుని నిందించుటే ధ్యేయముగా జీవించేవాడు. ఒకసారి పనిపడి పారుగు ఊరు వెళ్వలసి వచ్చింది. ఆ ఊరు కాస్త దూరము కావడముతో, తినడానికి కావలసిన వస్తువులతోను, రాత్రి ఎక్కుడైనా బస చెయ్యవలసినట్టే దానికి కావలసిన సదుపాయములతో బయలుదేరాడు. ఎండ తీవ్యత ఎక్కువగా ఉండడముతో ఒక చెట్టుకింద సేదదీరి, భోజనానంతరము భుక్కాయాసముతో చెట్టుకిందనే నడుము వాల్పెను. అది ఒక మళ్ళీ చెట్టు. చెట్టువంక చూస్తూ, "ఈ దేవునికి బొత్తిగా తెలివిలేదు. లేకపోతే ఏమిటి? ఇంత పెద్ద చెట్టుకి అంత చిన్న కాయలా? నేల్పైన పాగే గుమ్మడి పాదుకు అంత బరువైన కాయలా?" అని హాథనగా అనుకుని, కొంతసేపటికి నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

కొద్దిసేపటికి మేలుకొనిన ఆ నాస్తికుడు, తన పైన, చుట్టూ పడివున్న మళ్ళీ పట్టను చూసే మాడగానే తశుక్కున ఒక ఆలోచన కలిగింది. తనలో తానిలా అనుకున్నాడు "భగవంతుడా! అవివేకముతో నీవు తెలివి తక్కువ వాడివని, మళ్ళీ చెట్టుకు చిన్నకాయలు, గుమ్మడి పాదుకు పెద్ద పెద్ద గుమ్మడికాయలు ఏల సృష్టిస్తున్నావని నిలదీసాను. మళ్ళీచెట్టు కాయలే పెద్దగా ఉన్నట్లయితే, నేనీపాటికి మరణించి ఉందును. కాయలు చిన్నవిగా ఉండడము మూలమున, నాపై ఇన్ని కాయలు పడినప్పటికీ నేను జీవించి ఉన్నాను. నీ సృష్టి పృథివీంచడము నా అవివేకము కాక మరేమిటి? నన్న క్షమించి, నీ కృపను నాపై కలుగజేయుము". ఈ విధముగా ప్రార్థించి, తన పృయాణమును కొనసాగించెను.

ఈ కథ వలన నేర్చుకున్న నీతి ఏమిటి?

భగవంతుని సృష్టి ఎంతో విల్ఫార్మానైనది. ఊహాకు అందనిది. భగవంతుని సృష్టిలో పృతివిషయమునకు ఒక ఆర్థముంది. నిష్ప్యయోజనానైన విషయములు భగవంతుని సృష్టిలో ఏమీ లేవనేది మనమంతా అంగీకరించవలసిన నిజం.

ఒక కర్మగారములో తయారయ్యే వస్తువులు అన్ని ఒకే విధముగా ఉంటాయి. అందులో కొన్ని లోపములను కూడా కలిగి ఉంటాయి. మరి భగవంతుని సృష్టిలో ఏ రెండు వస్తువులు ఒకే విధముగా ఉండవు; ఏ ఇద్దరు వ్యక్తులు ఒకే విధముగా ఉండరు. చాలా విషయములలో పోలికలు ఉన్నా, అన్ని విషయములలోనూ ఒకే విధముగా ఉండడము అసంభవముగా లోస్తుంది. భగవంతుడు సృష్టించిన ఈ మానవ శరీరములో ఇమిడి ఉన్న ఆవయవములు, అనుక్కణమూ మన ప్రమేయమే లేకుండా సాగే ఉచ్ఛాసనిశ్చాసములు, జీర్ణప్రక్రియ మొదలైన అంశములు ఈనాటికీ మానవ మేధస్సుకు అంతుబట్టడములేదు. ఇక మానవుని మెదడు పనిచేసే విధమును గురించి చెప్పినవసరములేదు. కాంతి కంటే వేగముగా పృయాణము చేయగల శక్తి దానికి ఉంది. ఇక మరణించిన వ్యక్తిని బృతికించడము, కొత్తగా వ్యక్తిని సృష్టించడము మానవునికి సాధ్యమా? మరణము అంటే ఏమిటనేది ఈనాటికీ సమాధానము తెలియని పృశ్చ.